

Theun Bleeker

(Ermelo 1930 - Zwolle 2007)

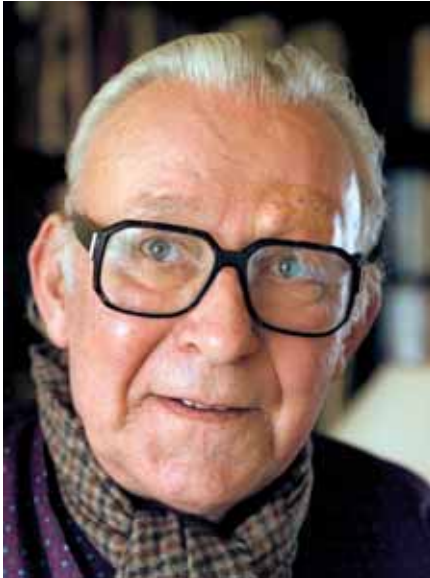
door Huib Strengers

Met het overlijden van Theun Bleeker is een einde gekomen aan een generatie journalisten die vanaf de jaren vijftig van de vorige eeuw, tot het begin van deze eeuw, het nieuws hebben bepaald in Kampen. Tot die groep behoorde Henk van Heerde (Havanha), bij wie Theun Bleeker begin jaren vijftig in dienst trad, evenals de in 2000 overleden Hans Wiersma, journalist bij het *Nieuw Kamper Dagblad*, en de in 2002 overleden Jan Keuter. De laatste was feitelijk geen journalist, maar correspondent voor *Het Vrije Volk*. Door zijn wekelijkse rubriek 'Eij je 't ook eurt', maakte hij wel deel uit van het Kamper journaal. En eigenlijk hoort bij die groep ook wijlen John Kummer, begin jaren zeventig de eerste voorlichter van de gemeente Kampen, die de journalisten dagelijks van gemeentelijk nieuws voorzag.

De in Ermelo in een christelijk gezin geboren Theun Bleeker was vanaf begin jaren vijftig tot medio jaren tachtig journalist van het *Kamper Nieuwsblad*. Na de oorlog maakte hij de nodige omzwervingen. Hij lifte met een vriend door Europa en was enige tijd zeeman. Er ging een wereld voor hem open...

Behalve het avontuur trok de schrijverij. Hij ging werken bij uitgeverij Callenbach, maar de zee bleef trekken. Op het schip de Avelor maakte hij drie reizen van een half jaar naar Brazilië. Zijn belevenissen kregen een plaats in onder meer het *Dagblad van het Oosten*. Met de Johan van Oldenbarnevelt bracht hij als steward emigranten naar Australië en repatrianten uit Indonesië naar Nederland. Hij schreef er over in de *Ocean Post* van Boom Pers, zijn latere werkgever. Ook werkte hij korte tijd bij de *Amersfoortse Courant* en bij het dagblad *Trouw*. De hoofdredacteur van die krant had in de fietsenstalling een vaste plek voor zijn fiets, maar de eigenzinnige Bleeker zette de zijne er neer, wat tot de nodige spanningen leidde. Eenmaal in Kampen bij het *Kamper Nieuwsblad*, de vroegere *Kamper Courant*, kwam hij in goed gezelschap. Zijn chef Henk van Heerde was een aimabele man, die het krantenvak combineerde met het werk als ambtenaar van de Burgerlijke Stand. Later was Van Heerde ook wethouder voor de CHU.

Je zou Theun Bleeker een vrije journalist kunnen noemen, die altijd de nei-

Theun Bleeker (1998). Foto: Freddy Schinkel.

Theun bezighield en wat er zich in Kampen afspeelde. Hij kon ook heel romantisch schrijven en was soms lyrisch over zijn eigen pennenvruchten. In 1979 schreef hij met Henk de Koning, die zeventien jaar met Bleeker samenwerkte, het boekje *Een klap van de steur*, belevenissen van het duo in de stad Kampen.

Vermaard was zijn bijdrage als pianist aan het Politiek Café, dat eind jaren zeventig werd opgericht en één keer per maand werd gehouden met als oogmerk de politiek dichter bij de burgers te brengen. Ik presenteerde en Theun zat achter de piano. Wanneer ik als presentator het toneel op kwam begon hij met pianospel dat bestemd leek voor een wereldberoemde gast die op het toneel verscheen. Het was vooral heel hard! Een opmerkelijke uitspraak van een politicus kreeg een luid akkoord. Het waren prachtige momenten. Theun was niet te overtreffen dan. Hij genoot ervan.

Midden jaren tachtig ging Bleeker met vervroegd pensioen. Van de vele plannen om te blijven schrijven, misschien nog een boekje te maken, kwam het niet. De laatste jaren leidde hij een teruggetrokken leven. Toen hij nog met zijn vrouw Jannie Sollie aan de Arent Toe Boecopsingel woonde, bleef hij wel de Kamper Persclub bezoeken. Eenmaal in Myosotis was hij ook daarvoor niet meer over te halen.

ging heeft gehouden, 'zijn fiets op de plek van de hoofdredacteur te zetten'. Theun had, zeker in de laatste jaren van zijn loopbaan, niet zoveel op met zijn werkgever Boom Pers in Meppel. Hij was wars van wijzigingen die van bovenop werden opgelegd. Daarnaast ging zijn drankgebruik hem op den duur parten spelen, zoals zijn broer memoreerde tijdens de begrafenis op de Algemene Begraafplaats van Kampen in IJsselmuiden.

Theun Bleeker had een subtiel gevoel voor humor, was een gevoelsmens en kon ook wat melancholiek worden, vooral in zijn vermaarde, elke zaterdag verschijnende rubriek 'Kamper Snapshots,' die handelde over wat